

Sygn. akt IV U 1340/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Krzywonos
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2018 r.

sprawy J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 12 sierpnia 2016

znak :(...)

I. oddala odwołanie

II. zasądza od Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Rzeszowie na rzecz adwokata z urzędu P. G. kwotę 180 złotych / słownie : sto osiemdziesiąt / plus podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sygn. akt: IV U 1340/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 lipca 2018r.

Decyzją z dnia 12.VIII.16r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. po rozpatrzeniu wniosku J. G. odmówił przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 21.VII.2016r., zgodnie z którym wnioskodawca nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył wnioskodawca J. G. , podnosząc, że jest niezdolny do pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. G. urodził się w dniu (...) W dniu 30.XII.2015r. złożył wniosek w sprawie ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy przyznawanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 15.VI.2016r. wnioskodawca został uznany za zdolnego do pracy. Takie samo stanowisko zajęła Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 21.VII.2016r. Wnioskodawca jest z zawodu elektrykiem, elektromonterem. (dowód: dokumentacja w aktach ZUS)

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy J. G., a w szczególności, czy jest on częściowo niezdolny do pracy, zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji i czy niezdolność ta ma charakter trwały czy okresowy, oraz od kiedy powstała niezdolność do pracy czy w okresie zatrudnienia, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych : psychiatry, specjalisty chorób wewnętrznych i neurologa – specjalisty medycyny pracy.

Biegła sądowa z zakresu psychiatrii w opinii z dnia 1.XII.2016r. rozpoznała u wnioskodawcy zaburzenia adaptacyjne. Biegła zaopiniowała, że u wnioskodawcy brak nasilonych symptomów organicznego uszkodzenia (...), biegła nie stwierdziła objawów afektywnych jak też psychotycznych, ani cech dekompensacji i zaopiniowała, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (k. 17-21, 64, 80, 104).

Biegły specjalista chorób wewnętrznych, endokrynologii i diabetologii w opinii z dnia 8.II.2018r. nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy (k. 42-43).

Do opinii psychiatry zarzuty złożył pełnomocnik wnioskodawcy.

Biegła psychiatra w odpowiedzi na zarzuty podtrzymała swoją opinię (k.104)

(dowód : pismo z zarzutami k. 88).

Biegły neurolog – specjalista medycyny pracy w opinii z dnia 20. IX.2017r. nie stwierdził niezdolności do pracy /k. 92-95/

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o wskazane dowody z dokumentów, które jako sporządzone w przepisanej formie, przez powołane do tego organy, uznano za w pełni wiarygodne.

W ocenie Sądu, walorem wiarygodności można obdarzyć opinie biegłych. Wspomniane opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, a więc wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wniosek końcowy dotyczący niezdolności do pracy, w tym odnosi się również do dokumentacji lekarskiej zgromadzonej w sprawie. Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności. Sąd podzielił zatem powyższe opinie i wnioski końcowe przedstawione przez biegłych, uznając je za spójne i logiczne. W kontekście natomiast całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd uznał zarzuty złożone przez Pełnomocnika wnioskodawcy za nieuzasadnione. Zarzuty bowiem zawierają jedynie własną ocenę wnioskodawcy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie stanowiło ustalenie, czy wnioskodawca spełnił przesłankę uprawniającą do nabycia prawa do renty , a to przesłankę niezdolności do pracy.

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS – renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy emerytalnej, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że wnioskodawca nie spełnia warunków określonych w treści przepisu art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Sąd w celu ustalenia tych okoliczności dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych.

Wszyscy biegli w sporządzonych opiniach i opiniach uzupełniających jednoznacznie wskazali, że obecny stan zdrowia wnioskodawcy nie uzasadnia orzeczenia wobec niego częściowej niezdolności do pracy.

Mając powyższe na uwadze odwołanie należało oddalić zgodnie z art. 477¹⁴ § 1 kpc.

O kosztach zastępstwa procesowego adwokata z urzędu Sąd orzekł na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3.X.2016r w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.